

Ocena wyników rekrutacji w 2016 roku (część 3)

dr Henryk Rebandel – Sekretarz Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej

I. Kandydaci na studia stacjonarne w języku polskim

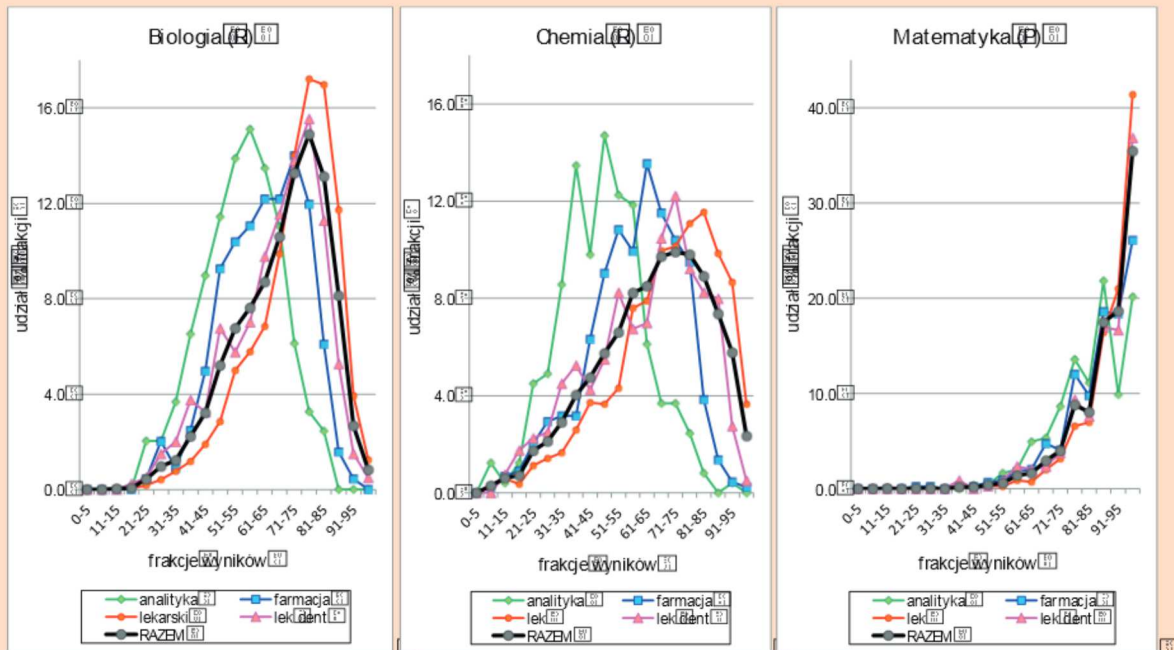
W rekrutacji na wszystkie kierunki studiów jednolitych wymagane są wyniki egzaminów z biologii i chemii zdawanych na poziomie rozszerzonym. W przypadku trzeciego kryterium kwalifikacyjnego kandydaci na analitykę medyczną i farmację wybierają poziom zdawania matematyki, a kandydaci na kierunki lekarsko-dentystyczny i lekarski wybierają język lub matematykę oraz poziom zdawania tych przedmiotów. Wobec znacznej liczebności grup kandydatów na studia jednolite, którzy na maturze zdawali te same przedmioty, ich wyniki mogą być traktowane jako materiał do oceny porównawczej poziomu przygotowania do studiów. Z powodu zależnego od kierunku studiów zróżnicowania kryteriów kwalifikacji takich możliwości nie ma w przypadku kandydatów na studia I stopnia. Liczebności wyników wymienionych powyżej egzaminów z 2016 r. ogółem i w grupach kandydatów na kierunki studiów jednolitych pokazano w Tab. VI.

Tab. VI. Liczby wyników egzaminów przedmiotowych „nowej matury” zdawanej w 2016 r. przez kandydatów na studia jednolite. (P) po nazwie przedmiotu oznacza poziom podstawowy, a (R) po nazwie przedmiotu oznacza poziom rozszerzony

	Biologia (R)	Chemia (R)	Fizyka (P)	Fizyka (R)	Matematyka (P)	Matematyka (R)
Analityka	245	245			243	
Farmacja	443	443			441	
Lek.-dent.	397	401		9	342	50
Lekarski	1643	1677	2	102	1244	366
Razem:	2728	2766	2	111	2270	416

W pokazanych liczebnościach zbiorów wyników nie uwzględniono laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych oraz wykluczono przypadki poprawianych w 2016 r. wyników egzaminów, jeżeli matura została zdana w latach wcześniejszych. Wobec tego w ocenie uwzględniono wyłącznie wyniki uzyskane na egzaminach maturalnych zdawanych po raz pierwszy w 2016 r. Z podanych powodów liczby wyników z przedmiotów stanowiących odrębne kryteria kwalifikacyjne różnią się. Możliwość wyboru matematyki zamiast języki oraz uznawanie wyników egzaminów z tych przedmiotów zdawanych także na poziomie podstawowym, pomimo niekorzystnego mnożnika, spowodowały „ucieczkę” od języki oraz od zdawania (dodatkowo wybieranego) egzaminu na poziomie rozszerzonym. Z tych powodów najwięcej kandydatów zgłosiło wyniki z matematyki podstawowej zdawanej przez wszystkich maturzystów jako przedmiot obowiązkowy.

Zamieszczone poniżej wykresy (Ryc. 3) pokazują rozkłady częstości skumulowanych udziałów procentowych wyników egzaminów z trzech przedmiotów „nowej matury” dla ogółu uwzględnionych (Tab. VI) kandydatów na studia jednolite oraz w podziale na kierunki studiów. Liczebność frakcji wyników $n = 5$. Liczby wyników przeliczono na ich udziały procentowe, aby ułatwić bezpośrednie porównywanie rozkładów dla grup danych różniących się liczebnością, a skumulowanie wartości wyników we frakcje poprawiło czytelność wykresów poprzez pokazanie tylko znacznych i konsekwentnych kierunkowo różnic charakterystyk rozkładów częstości.

11

Ryc. 3. Skumulowane rozkłady częstości wyników egzaminu maturalnego z biologii (R), chemii (R) i matematyki (P) ogółem i dla poszczególnych kierunków studiów jednolitych (wynik maksymalny 100, 20 frakcji, liczebność frakcji $n = 5$)

Pokazano podobny typ zależnych od kierunku studiów różnic rozkładów częstości dla wyników z biologii (R) i chemii (R), chociaż tak jak w latach poprzednich charakterystyki krzywych rozkładu częstości były inne, a ogólny poziom wyników z biologii był wyższy niż z chemii dla wszystkich omawianych kierunków. Najwyższe wyniki z obu wymienionych egzaminów wystąpiły u kandydatów na kierunek lekarski, nieco niższe – u kandydatów na kierunek lekarsko-dentystyczny, jeszcze niższe – u kandydatów na kierunek farmacja, a najniższe – na kierunek analityka medyczna. Podobnie jak w latach poprzednich tegoroczne wyniki z matematyki (P) pokazały brak jakiegokolwiek znaczenia dla selekcji kandydatów. Z uwagi na niewielkie liczebności danych (Tab. VI) nie przedstawiono grafcznie i nie oceniono rozkładów częstości wyników z języki (P), języki (R) i matematyki (R).

Wśród tegorocznych kandydatów na wszystkie 7 kierunków studiów II stopnia obok absolwentów studiów I stopnia w WUM byli także absolwenci studiów w innych uczelniach, co pokazano w Tab. VII, grupując te uczelnie wg ich rodzajów.

Tab. VII. Liczby kandydatów na stacjonarne studia II stopnia wg rodzajów uczelni, w których uzyskali dyplomy licencjata

Kierunki stacjonarnych studiów II stopnia	Liczba kandydatów na kierunek łącznie	Studia I stopnia ukończone w uczelni:				
		WUM	Inne uczelnie medyczne (*)	Uniwersytety	AWF	Inne (**)
Dietetyka	99	60	18	9		12
Elektroradiologia	56	27	23	6		
Fizjoterapia	179	63	27	10	26	53
Logopedia	51	26	4	19		2
Pielęgniarstwo	207	127	21	11	24	24
Położnictwo	82	63	17	1		1
Zdrowie publiczne	136	113	15		4	4

(*) – tu uwzględniono także CM UJ oraz CM UMK

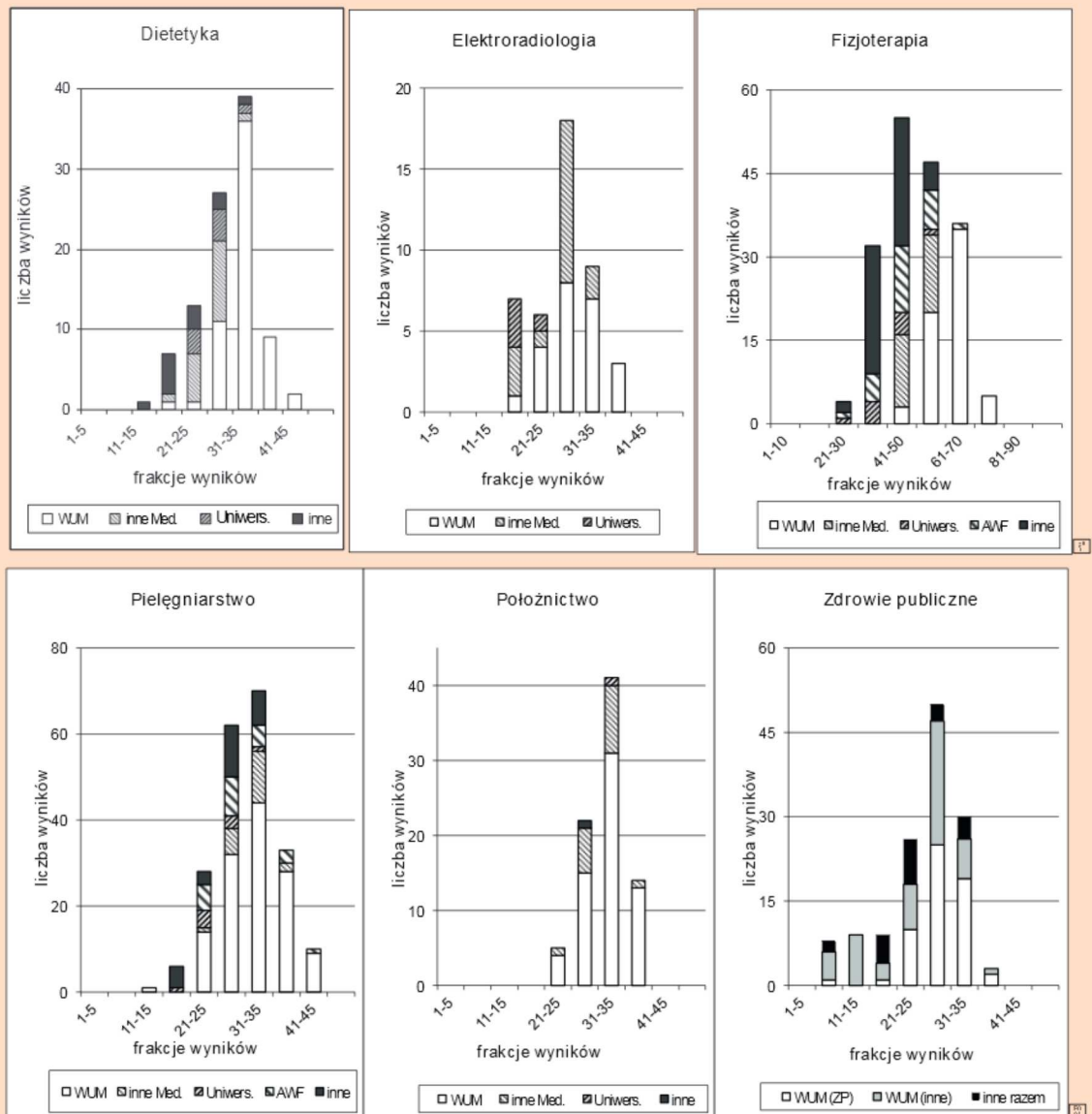
(**) – łącznie: państwowe szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe

Jedynie w przypadku kierunku zdrowie publiczne zasady rekrutacji dopuszczają kandydowanie osób, które ukończyły studia (co najmniej) I stopnia na innym kierunku. Warunkiem jest posiadanie wiedzy z zakresu minimum programowego studiów I stopnia na kierunku zdrowie publiczne. Tab. VIII pokazuje, że w grupie kandydatów-absolwentów WUM ponad połowę stanowili absolwenci kierunków innych niż zdrowie publiczne, a w tym także absolwenci studiów jednolitych.

Tab. VIII. Kandydaci na studia II stopnia na kierunku zdrowie publiczne wg kierunków, na których ukończyli w WUM studia I stopnia lub jednolite

Absolwenci WUM ogółem	Ukończone studia w WUM na kierunkach:										
	Analityka med.	Dietetyka	Elektroradiologia	Fizjoterapia	Higiena stomatol.	Lekarski	Pielęgniarstwo	Położnictwo	Ratownictwo med.	Techniki dentyst.	Zdrowie publ.
113	1	1	2	1	13	4	2	8	23	3	55

Na sześciu kierunkach (poza kierunkiem logopedia ogólna i kliniczna) podstawowym kryterium kwalifikacyjnym był testowy egzamin wstępny z zakresu programu studiów I stopnia. Na kierunku fizjoterapia egzamin obejmował 100 pytań, a na pozostałych kierunkach po 50 pytań. Ryc. 4 pokazuje porównawczo wyniki tych egzaminów jako skumulowane rozkłady częstości dla każdego z sześciu kierunków ogółem oraz dla grup kandydatów po studiach w innych uczelniach wg ich rodzajów (Tab. VII). W przypadku wyników egzaminu na zdrowie publiczne pokazano łącznie wyniki absolwentów innych kierunków w WUM oraz wyniki absolwentów wszystkich innych uczelni.

Ryc. 4. Skumulowane rozkłady częstości wyników egzaminów wstępnych na wyróżnione kierunki studiów II stopnia ogółem i z uwzględnieniem rodzaju uczelni, która wydała dyplom licencjata (oznaczenia patrz Tab. VI, a w przypadku kierunku zdrowie publiczne: „WUM (ZP)” – uzyskany w WUM licencjat zdrowia publicznego, „WUM (inne)” – uzyskane w WUM dyplomy ukończenia studiów na innych kierunkach łącznie, „inne razem” – wszystkie uczelnie inne niż WUM)

Na kierunki inne niż zdrowie publiczne, a zwłaszcza na elektroradiologię i położnictwo, egzaminy wstępne zawierały nadmiernie dużo pytań bardzo łatwych i bardzo trudnych, co zawężyło zakres różnicowania. Absolwenci studiów I stopnia w WUM na kierunkach fizjoterapia, dietetyka, pielęgniarstwo i elektroradiologia (jako grupy) uzyskali istotnie lepsze wyniki na odpowiednich egzaminach wstępnych na studia II stopnia od absolwentów innych uczelni. W przypadku egzaminu II stopnia na kierunek zdrowie publiczne znaczna część absolwentów WUM, niezależnie od kierunku ukończonych studiów, uzyskała wyniki świadczące o podobnym poziomie przygotowania.